

คำอนุโมทนา

ทานมัยกศดของทายก

ในวาร ปี ของ มหา มกุฏ ราช วิทยาลัย

วันที่ ๑ ตุลาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๑๘

หม่อมเจ้า พระสถาพร พิริยพรต ทรง มัดตง

ลงพิมพ์ที่ โรงพิมพ์ วัชรินทร์

รัตนโกสินทร ศก

คำอนุโมทนา

ทานมัยกุลของทายก

ในจารีตของ มหา มกุฏ ราช วิทยาลัย

วันที่ ๑ ตุลาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๑๘

หม่อมเจ้า พระสถาพร พิริยพรต ทรง แสกก

ลงพิมพ์ที่ โรงพิมพ์วิชิรินทร์

รัตนโกสินทร ศก

คำอนุโมทนา ทานมัย กุศล ของ ทายก
ในวาร ปี ของ มหา มกุฏราช วิทยาลัย
วันที่ ๑ ตุลาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๑๘

หม่อมเจ้า พระ สถาพร พิริย พรต ทรง แสวง

ท่านทั้งหลาย ผู้เป็น ทายก ทายิกา มา ประชุม กัน ถวาย
ข้าสกลโภชนาการ แล ฟัง ขรรคม เทศนา ณะ สถาน ที่ นี้ เป็น การ
แสวง ภาย สามีคคีจิตต สามีคคีสะมานะฉินท์ค่อ กัณ แล กัณ คำม
วิสัย ของ ผู้ดำเนียร ด้วย ปัญญา เคารพ นัยถือ พระ รัตนไตรย
สรณังคมนีย วัตถุ ฐนีย สถาน ด้วยว่า ภาล วัณนี้ เป็น อภิลักขิต
มหามงคล คีฉิ คือ เป็น วัณ บรรจบ ครบ ๖ ปี จำ เติม แต้
ไต้ทั้ง มหา มกุฏราช วิทยาลัย มา โดย กำหนด แล วัณนี้ ตรง
กัณ วัณ สวรรคคต ใน พระ บาท สมเด็จ พระ ประเมนทร มหา มกุฏ
พระ จอม เกล้า เจ้า อยู่ หัว โดย สุริย คคิกาล นิยมไว้ แล เป็น
สมัย ที่ พระ บาท สมเด็จ พระ ประมินทร มหา จุฬาลงกรณ์
พระ จอม เกล้า เจ้า อยู่ หัว ผู้ สาสน ุปลัฎก วิท โย ุการ
ผ่าน พิภพ สยาม รัฐมณฑล สัณ พระ ขรรม ราช สันคคี วงศ์ มา
โดย ฉาสก สวัศติ ภาพ ไต้ ๓๒ ปี เพราะ เหตุ นี้ จะ ไต้ แสวง
รายการ ที่ วิทยาลัย ไต้ จัก ไต้ เป็น ไป ใน ระหว่าง ษุ มุณึ่ง นี้
เพื่อ ไต้ เพิ่ม พุท กุศล ราชี ส่วน อปรว ปรเวจนา ของ สาธุชน
ทั้งหลาย ผู้ช่วย กัน บำรุง วิทยาลัย คัม กำล้ง ศรัทธา ของ ตน ๆ

การสิ่งใดที่วิทยาลัยได้เคยจัดทำมาก่อน ๆ ในชั้นนี้
 ก็ได้จัดทำให้เป็นไป มีได้เสื่อมทราม คือ พิมพ์แบบเล่าเรียน
 แล พิมพ์หนังสือ ขรรณ จักษุ สอบ ความรู้ นักเรียน ทั้ง ภาษา
 มคอ ภาษาไทย ปี ละ สอง ครั้ง ประชุม กรรม การ สภา ทาวิธ
 การ งานใน วิทยาลัย เป็น ต้น เหล่านี้ ก็ ยัง เป็นไป อยู่ เสมอ
 ส่วน ผลเกิด แต่ วิทยาลัย ได้ จัด การ ให้ เป็นไป เช่น นี้ ทั้ง แต่
 ขึ้น ก่อน ๆ เช่น ลำดับ มาจน ถึง ชั้น นี้ มี เป็น อัน มาก จะ นำ มา
 แสคง พอ เป็น ที่ อ้าง สัก เล็ก น้อย คือ นักเรียน ที่ได้ ศึกษา
 เล่าเรียน พระ ปรียัติขจรรม แล อักษร สมัย ใน วิทยาลัย ได้ มี
 ความรู้ ขึ้น ทั้ง ชั้น ต่ำ ชั้น สูง โดย เร็ว ทัน ความ ต้องการ จน
 ไปได้ ออกไป เป็น สมการ ปก ครอบ ทั่ว ข้าง ไปได้ จัด การ ศึกษา
 เล่าเรียน ใน มณฑล ข้าง ใต้ เป็น ครู แล ได้ ทำ กิจ ข้าง สิ่ง ข้าง
 ชนิด ข้าง ใต้ ใน ชั้น นี้ ข้าราชการ เอก ๒ รูป ได้ รับ พระ ราช
 ทาน เกียรติยศ เป็น ราชา คณะ อัน เป็น ส่วน ได้ รับ พระ บรม
 ราโชปถัมภ์ บำรุง ผู้ มีความรู้ ผู้ ใฝ่ ความ ศึกษา ได้ เป็น
 สง่า แห่ง วิทยาลัย การ เล่าเรียน ใน วิทยาลัย มีความ เจริญ
 ขยาย กว้าง ขวาง ออก เสมอ เพราะ มี กลบตร เล่าเรียน จน มี
 ความรู้ พอ ใต้นำ การ ศึกษา เล่าเรียน ให้ สืบ ต่อ มา โดย
 ลำดับ ชั้น เมื่อ ท่าน ทั้ง หลาย ได้ สิ้น ราชการ ที่ วิทยาลัย ได้ จัด
 ให้ กุญแจ มา โดย ความ เจริญ แล ได้ เห็น ผล รวด เร็ว ทั้ง ได้
 แสคง มา ก็ ควร จะ ยินดี ว่า เจริญ ใน บุญญา วิริยา ดาวร ประ โยชน์
 ของ ตน ๆ เพราะ ที่ ใน ทั้ง หลาย ได้ ช่วย กัน เกื้อ กูล วิทยาลัย

ด้วย พัสค หรือ ทนุ ทร พย มาก บ้าง น้อย บ้าง ตาม กาล วัฏ พัสค
 ทนุ ทร พย แด ศรัทธา ความ เลื่อมใส จน ใจ เห็น ผล อัน ไฉน
 เช่น นี้ จริง อยู่ พระ เถราน เถระ ผู้ อยู่ใน ความ ชก ครอง ของ
 คณะ ชราม ยก ตัก นิ กาย ต่าง ยัง มี สาม กติ ค์ มุ่งหมาย ประ โยชน์
 ช่วย กัน ทำ กิจ ใน วิชา ลัย ตาม นำ ที่ สาธุชน ก็ ยัง มี ใจ ยิน ติ
 เห็น อำนาจ แห่ง ประ โยชน์ บ้าง วิชา ลัย อยู่ เสมอ แล ยัง มี
 กุลบุตร ใคร ่ ความ คึก ษา พระ ปรินิ วัต ตี ชราม ทั้ง อักขร สมัย ออก
 เสมอ ทราย ไท ชื่อ เสียง ของ วิชา ลัย ก็ ยัง มี อยู่ ทราย นัน
 เมื่อ วิชา ลัย สมบูรณ์ ด้วย เหตุ เห็น ปาน ฉนี้ อยู่ เพียง ใจ ก็ ชื่อ
 ว่า เป็น อัน ใด ช่วย กัน เชิด ชู พระ พุทธ ศาสนา อัน เป็น ที่ นับ ถือ
 สำหรับ ชาติ ของ ทนุ ให้ รุ่งเรือง ดำรง อยู่ เพียง นี้ แล เป็น ที่
 เกลิม พระ เกียรติยศ ใน สมเด็จ บรม พพิตร พระ ราช สมภาร เจ้า ผู้
 ทรง บำรุง อย่าง ยิ่ง แล เป็น ที่ เกลิม พระ เกียรติยศ ใน พระ
 ยาท สมเด็จ พระ รอม เกล้า เจ้า อยู่ หัว สมเด็จ พระ บรม ชน ก
 นารถ เพราะ วิชา ลัย ได้ ตั้ง ขึ้น โดย ไกร วัช พระ บรม ราชาน ญา ต
 ได้ ตั้ง ขึ้น ใน พระ บรม นามานิ ถัย แห่ง พระ ยาท สมเด็จ พระ
 รอม เกล้า เจ้า อยู่ หัว เมื่อ เป็น เช่น นี้ ก็ แล เห็น ได้ ว่า วิชา ลัย
 เป็น สถานที่ เชิด ชู พระ พุทธ ศาสนา แล เป็น ช่อ เกิด แห่ง
 วิชา ความ รู้ คำ บล หนึ่ง ท่าน ทั้ง หลาย มา ขริว าค พัสค ทน
 ทร พย ใน วิชา ลัย ชื่อ ว่า เป็น การ ขริว าค ด้วย ติ มี แต่
 ประ โยชน์ เพราะ เป็น การ บำรุง พระ พุทธ ศาสนา นี้ วิชา
 ความ รู้ อัน ไม่ มี โทษ แล เพราะ สัน ทิ ษ ทั้ง บ่วง ที่ เป็น สมบัติ ของ

วิทยาลัย ไม่ใช่ใช้เป็น ของ สงฆ์ ไม่ใช่ใช้ เป็น ของ เสดก คน แต่ เป็น
 ของ กลาง เมื่อ จะ น้อม สิ่ง เหล่า นั้น ไป ใน กิจ ไก่ ต้อง กรรม
 การ สภา เห็น ข้อ ขัด ข้าง ๕ รูป ขึ้น ไป จึง น้อม ไป ใน กิจ นั้น ได้
 เมื่อ จะ กล่าว ถึง การ ฝัง ขุม ทรัพย์ คือ ขุณฺณ วิทยาลัย ก็ ข้อ ว่า
 เป็น สถานที่ ฝัง ขุม ทรัพย์ คือ ขุณฺณ อัน เหมาะ จำ บัด นี้ เพราะ
 ฉะนั้น การ ขำ เพ็ญ ขุณฺณ ใน วิทยาลัย ของ สวชฺชน ทั้ง หลาย ผู้ ได้ เม
 ไล ศรัทธา เป็น กิจ ดี กิจ ชอบ . .

บุคคล สุจริต ชำระ สันดาน ทำ สันดาน ให้ หมด อด ราก ลาม ก
 ธรรม ทั้ง ปวง ชื่อ ว่า ขุณฺณ มีความ ไม่ โลก ไม่ โกรธ
 ไม่ หลง เป็น มุต ที่ คั้ง ถ้า จำ เนื่ง ตาม ขุณฺณ ญ กิริยา การ ทำ
 ขุณฺณ ก็ เป็น ๓ ประการ คือ ทาน คีล ภาวนา การ ขริจาค
 พัสตุมิ เข้า หน้า เป็น ต้น แก่ ปฏิภาหก ชื่อ ว่า ทาน การ สำรวม
 กาย วาจา ให้ เรียบ ร้อย เป็น ปรมติ คือ เว้น ฆ่า สัตว์ ลัก
 ทรัพย์ ประพฤติ ผิด ใน กาม เจริญ มุสา วาท ที่ ม สุวา
 เมรีย ชื่อ ว่า คีล การ ให้ บุคคล เกิด ขึ้น ใน จิตต์ คือ ให้
 จิตต์ สงบ ระงับ จาก นีวรณ กัวย อุบาย อัน ไท อัน หนึ่ง หรือ
 เห็น นาม รูป แจ้ง ชัด โดย ความเป็น ของ ไม่ เทียง เป็น ทุกข์ เช่น
 ชนิดตา ชื่อ ว่า ภาวนา ถึง ผู้ ที่ ช่วย ขวน ขว้าย ด้วย กาย วาจา
 เป็น ต้น ว่า ช่วย ทบิบ ยก สิ่ง นั้น สิ่ง นั้น บอก ผู้ นั้น ผู้ นั้น ใน การ
 ทำ ขุณฺณ นี้ ก็ เป็น ขุณฺณ ญ กิริยา อย่าง หนึ่ง เรียก ว่า เวยยาวัจจะ
 สงเคราะห์ เข้า ใน คีล . . เมื่อ สวชฺชน ทั้ง หลาย มา ขำ เพ็ญ ขุณฺณ
 อย่าง นี้ ล้วน เป็น ใจ ว่า ม ก็ ความ ชอบ ไม่ มี ใคร จะ มา

พุทธเจ้า คือ คราวมีพระพุทธรูปเกิดขึ้น ๑ เป็นคุณธรรมที่
จะพึงได้ แสหายากแต่ละอย่าง ๆ ถ้าจะว่าไป คุณธรรม ๔
อย่างนี้ ก็เหมือนบริวารแก่ท่านทั้งหลายแล้ว คือได้
เกิดมา เป็นมนุษย์ ทั้งมีองค์าพยพบริวาร ไม่วิกลวิการ ร่าง
กาย ก็ยังมี ความสำราญยังไม่เจ็บไข้ ถึงสวยทุกขเวทนา
กล้า ชีวิตอายุเครื่องหาเลี้ยงชีพก็ไม่ผิดเคือง ธรรม
ของพระพุทธรูป ผู้พระบรมศาสดาก็ได้พึงแล้ว คราวนี้ก็
เป็นสมัยมีพระพุทธรูปเกิดขึ้น แต่ถึงสมัยพระเจ้าผู้มีพระ
ภาสเสด็จดับขันธปรินิพพานเสีย นานแล้ว เกิดมาไม่ทัน
พระองค์ยังมีพระชนม์อยู่ก็จริง แต่ได้เกิดมาทันระหว่าง
กาลศาสนธรรม คำสั่งสอนของพระองค์ยังปรากฏอยู่ ได้
ปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพระองค์ ก็เหมือนได้พบพระองค์
เพราะ การปฏิบัติตามโอวาทของพระองค์ เป็นสิ่งสำคัญ การ
ได้เกิดมาทันพระองค์ยังมีพระชนม์อยู่ หรือไม่ทันนั้นไม่
เป็นสิ่งสำคัญนัก เพราะว่า ถึงได้เกิดมาทันพระองค์ยังมี
พระชนม์อยู่ แต่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพระองค์ก็
จะไม่ต่างอันใดกับผู้เกิดมาไม่ทัน เพราะฉะนั้นท่านทั้งหลาย
ควร ยึดถือว่าเป็นตถุอันประเสริฐของเรา ควรตั้งใจบำเพ็ญ
บุญกุศล สัมมาปฏิบัติ ให้บริบูรณ์ขึ้นในสังฆสถาน เพราะว่า คุณ
ธรรมที่จะพึงได้ แสหายาก ๔ ประการ มีความได้ อุดกภาพ
เช่นมนุษย์ เช่นท่านนั้น อันบุคคลย่อมได้ช่วยทำ ความเพียร
ก่อสร้าง บุญกุศลมิใช่เชื่อง่าย แต่การจะบำเพ็ญบุญกุศล

ให้เจริญขึ้นในสันดานได้ ก็ต้องอาศัยทั้งอยู่ในความไม่ประมาท
 บุญกุศลทั้งหลายมีความไม่ประมาทเป็นหลักเป็นประธาน บัณฑิต
 ทิพย์ทั้งหลายย่อมสรรเสริญความไม่ประมาท ว่าเป็นประธาน
 ในการทำ บุญกุศล ทั้งหลาย บัณฑิตผู้ ไม่ ประมาท แล้ว
 ย่อมยึดไว้ซึ่งประโยชน์ทั้งสอง คือประโยชน์ ในภพนี้ประโยชน์
 ในสัมปรายภพ เพราะมาได้ประโยชน์ทั้งสองนี้ นักปราชญ์
 ทั้งหลาย กล่าว ผู้ นั้น ว่า บัณฑิตผู้ ผู้ ทำเนียร ด้วย ปริชาคน
 ความไม่ ประมาท นี้ มีคุณูปการ มาก นัก สรรพ บุญกุศล
 ทั้งหลาย มี ความ ไม่ ประมาท เป็น ที่ ตั้ง มีความ ไม่ ประมาท
 เป็น ที่ ประชุมลง ความไม่ ประมาท นักปราชญ์ ทั้งหลาย ย่อม
 กล่าวว่า เป็น ยอดแห่ง ขรรม ทั้งหลาย ที่เป็น บุญกุศล เปรียบ
 เหมือน รอยเท้า แห่ง สัตว์ ทั้งหลาย ขรรคา ที่ สัตว์ รอ อยู่ใน ปรุพิ
 ย่อม ประชุมลง ใน รอยเท้า แห่ง คชสาร ทั้ง สิ้น รอยเท้า แห่ง
 คชสาร เขา ย่อม กล่าว ว่า เป็น ยอด แห่ง รอยเท้า ของ สัตว์
 ทั้งหลาย เหล่า นั้น เพราะ รอยเท้า แห่ง คชสาร เป็น ของ ใหญ่
 ฉะนั้น เหตุ กิ่ง นั้น เมื่อ บุคคล ตั้ง อยู่ใน ความ ไม่ ประมาท แล้ว
 ย่อม จะ ทั้ง หน้า พยายาม เกียจกัน ไม่ ให้ ขา ปลาย กศล ที่ ยัง ไม่ เกิด
 ขึ้น ไม่ ให้ เกิด ขึ้น ละ ขา ปลาย กศล ที่ เกิด ขึ้น แล้ว ให้ น้อย
 เขา ขาง ลง ให้ บุญกุศล ที่ ยัง ไม่ เกิด ขึ้น ให้ เกิด ขึ้น ให้ บุญ
 กุศล ที่ เกิด ขึ้น แล้ว เจริญ ยิ่ง ๆ ขึ้น ไป ความ ไม่ ประมาท มี
 คุณูปการ มาก นัก ฉะนั้น เหตุ กิ่ง นั้น ท่าน ทั้งหลาย ผู้ หวัง ศึกษ
 นุคิด ประโยชน์ แก่ ตน แล บุคคล อื่น ให้ ภพ นี้ แล ภพ หน้า แล

ทวงจะบูชา พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ด้วยปฏิบัติ ตาม ศาสน
 ธรรม ของ พระองค์ แลด้วย สักการ อามิข มี คอก ไม้ ชูยเทียบ
 เป็นต้น เกิด แต่ ไทรทวาร แลคงอาการ ของ ผู้ เคารพ นัยดี
 อย่าง สูง สุก ฉนั้น แล้วย ก็ ข้ำเพ็ญ บุญกุศล สัมนาปฏิบัติ อัน
 เป็นกิจ ที่ คน จำ ต้อง ทำ เฉพาะ คน แม้ เล็ก น้อย อย่าง ฟัง ข
 ทมิณ ให้ เนื่อง ๆ ด้วย ความ ไม่ ประมาท ก็ จะ ได้ ประสย
 อัญญวิมลผล ทุก สิ่ง สรรพตาม วิบาก สามารถ ด้วย ประการ ฉนั้น

ใน ที่ สุด แห่ง ธรรมิกถานี้ ด้วย เกษานภาพ พระราชาศุล
 ราสี มี ทาน คีต ภาวนา เช่น คั้น อัน สมเด็จ บรม บพิตร พระราช
 สมภาร เจ้า ทั้ง สอง พระองค์ ซึ่งมี พระบรม ราโชปถัมภ์ แก่

มหามกุฏราชวิทยาลัย เช่น อเนกขัยการ ไท่ทรง ข้ำเพ็ญ ให้
 เป็น ไป สำเร็จ ด้วย พระอุปมาทธรรม แล ทรง เลื่อมใส ใน
 พระพุทธศาสนา เป็น อย่าง ยิ่ง ขอ สรรพ สิ่ง ศิริสวัสดิ พิพิคุ้ม

มงคล พระชนมศุข ศก อัญญวิมลผล งาม ประสย
 สำเร็จ ใน สมเด็จ บรม บพิตร พระราชสมภาร เจ้า ทั้ง สอง พระองค์
 กิ่ง พระบรมราช ประสงค์ ทุก ประการ แล ด้วย อำนาจ บุญญ

กิริยา มี ทาน คีต ภาวนา เป็นต้น ที่ สาธุชน ทั้ง หลาย บรรดามา
 สโมสรสนนิฆาต ณะ สถาน ที่นี้ • หรือ มี ไท่ มาก ก็ ไท่ ก่อ
 สร่าง สัสม ไร่ ด้วย ความ ไม่ ประมาท โดย เสด็จ สมเด็จ

บรม บพิตร พระราชสมภาร เจ้า ทั้ง สอง พระองค์ นั้น ขอ ธรรม
 ๘ ประการ คือ อายุ วรรณะ ศุขะ พละ งาม ประสย สำเร็จ แก่
 สาธุชน ทั้ง หลาย เหมือน ใจ หวัง ทุก ประการ เทอญ